

15 SEPTEMBER 1926

No. 18

31e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Zoo waakt dan . . . . opdat hij niet onvoorziens kome, en U
slapende vinde.” Markus 13 : 35-36.

DE TWEEDE KOMST.

Door President C. W. Penrose.

(Verscheidene malen in de laatste maanden werd de redactie der „Liahona” verzocht om dit artikel, dat geschreven was in 1859 en verscheen op 10 September van dat jaar in de „Millennial Star” en sedert verscheen in eerstgenoemd tijdschrift, nu nogmaals te publiceeren en diengevolge verscheen het onlangs. Vanwege den profetischen geest, genoten door den schrijver, die duidelijk bewezen is door de sinds vervloden zeven en zestig jaren en hunne gebeurtenissen, is het op zichzelf een sterke getuigenis en achten wij het dan ook zeer nuttig het onzen lezers aan te bieden).

Zoogenaamde Christenen van alle benamingen gelooven in de tweede komst van Christus; doch terwijl allen overeenstemmen in het feit, dat Hij „de tweede maal zonder zonde tot zaligmaking” zal verschijnen, zijn zij het niet eens omtrent de wijze, de plaats en den tijd van Zijn verschijning.

De heerschende opinie is, dat Hij op een geestelijke manier zal komen en in de harten van Zijn volk regeeren; dat Zijn tegenwoordigheid algemeen en oogenblikkelijk gevoeld zal worden wanneer de geheele wereld overtuigd zal zijn door de prediking van het woord.

Nu, tegen deze leer zijn velen met tegenwerpingen gekomen. Sommigen hebben verklaard dat Hij zou komen „reizende als een man” en wederom beginnen te prediken aan de wereld; anderen hebben zelfs beweerd dat Hij zou verschijnen „in de gedaante eener vrouw”. Verscheidene plaatsen zijn vastgesteld geweest als de plek, waar Hij zou verschijnen; zelfs „de dag en het uur” Zijner komst zijn verkondigd geworden aan de wereld en de tijdperken waren even uiteenlopend als de aangewezen plaatsen.

De Heiligen der Laatste Dagen hebben hun bijzondere inzichten op dit belangrijk onderwerp, gegrond echter niet op loutere speculeeringen, heerschende gedachten of geheimzinnige verklaringen van oude profetie, doch op Gods woord, geopenbaard in deze laatste tijden, gestaafd door de duidelijke en rechtstreeksche verklaringen door „heilige mannen van God die door den Heiligen Geest spraken.” Het is het doel van dit artikel om in het kort sommige van deze gezichten duidelijk te maken voor het welzijn van den algemeenen lezer.

Vóór de Heer Zijn eerste verschijning maakte onder de menschen op aarde, niettegenstaande aloude zieners Zijn verschijning hadden voorspeld, zond Hij een profeet om het volk te bereiden voor Zijn komst. Daarom is het redelijk te veronderstellen (hoewel de oude profeten en apostelen vele dingen gesproken hebben over Zijn tweede komst) dat hij iemand zou zenden om de wereld te bereiden voor die gebeurtenis en de noodzakelijkheid hiervan valt in het oog, wanneer wij de onzekerheid en uiteenlooping van gedachten, die hieromtrent bestaan, beschouwen.

Nu, hoewel de oude Joden de Schriften der profeten en de tegenwoordigheid van Johannes den Dooper hadden, toch wilden slechts weinigen, in verhouding, gelooven dat Jezus van Nazareth de Messias was. Zijn voorlooper was ter dood gebracht en Hijzelve gekruisigd en ofschoon het volk van dit geslacht het Oude en Nieuwe Testament bezitten en hoewel de Heere een boodschapper zond om de wereld te bereiden voor Zijn tweede komst, bestaat dezelfde onwetendheid en dezelfde geest heerscht nu die den dood veroorzaakte van Johannes den Dooper en Jezus den Christus.

Joseph Smith, zooals Johannes de Dooper, kwam tot een seculair geslacht om „den weg voor te bereiden” voor den Messias. Zooals deze, predikte hij „de doop der bekeering tot vergeving der zonden” en hem gelijk, werd hij vervolgd, gevangen genomen en gedood. Doch zij, die zijn getuigenis ontvangen hebben en de beginselen van rechtvaardigheid, welke hij verkondigde, gehoorzaamden, hebben van God een licht ontvangen, hetwelk hen in staat stelt om „de teekenen der tijden te onderscheiden” en den dag snellijk te zien naderen, wanneer de Heere zal komen. De valsche alarmen, welke de wereld van tijd tot tijd doen ontstellen, hebben geen verschrikking voor hen in zich, want zij hebben een „profetisch woord dat zeer vast is”.

Door de prediking van het Evangelie van Christus, zooals geopenbaard door Joseph Smith — n.l. geloof, bekeering, doop voor de vergiffenis van zonden, oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes enz. — worden velen onder alle natiën bewogen om de overleveringen hunner vaders te verlaten en geteld te worden onder het volk van God. Deze zullen zich verzamelen in een plaats, om zich voor te bereiden voor de herkomst van den Heiland, door van Zijn geïnspireerde dienstknechten de dingen te leeren,

die Hem aangenaam zijn en zich te reinigen van alle dingen, welke Hij haat. Zij zullen Hem een heiligen Tempel bouwen. Noodzakelijkerwijze moet er eenige vorm van gouvernement opgericht worden onder hen, daar zij in een maatschappelijke, zoowel als geestelijke werking zullen bestaan. Dit gouvernement zal een Godsregering zijn, of, m.a.w. het koninkrijk van God. De wetten, verordeningen, regelingen enz., zullen onder de besturing van Gods priesterschap zijn en het volk zal vooruitgang maken in kunsten, wetenschappen en alles dat geluk zal brengen, eendracht bevorderen en zich vestigen in sterkte, rechtvaardigheid en eeuwigen vrede.

Aan de andere zijde, door de verwerping van dit Evangelie, hetwelk „gepredikt zal worden tot de geheele wereld als een getuigenis”, van de komst van Christus, zal de wereld toenemen in verwarring, twijfel en afschuwelijken strijd. Zooals de oprechten van hart, de zachtmoedigen der aarde zich onttrekken uit hun midden, zoo zal de Geest van God eveneens onttrokken worden van hen. De duisternis van hun verstand in verband met eeuwige dingen zal nog zwaarder worden, natiën zullen zich verwickelen in verschrikkelijke en bloedige oorlogvoering, de misdaden, die nu zoo sterk vermenigvuldigen, zullen doorlopend voorkomen, de banden, die familieleden en verwanten tezamen vereenigen, zullen veronachtzaamd worden en verbroken, de hartstochten der menschelijke natuur zullen tot de laagste gebruiken gebezigd worden; zelfs de elementen der natuur zullen schijnen als beïnvloed te zijn door de nationale en sociale uitbarstingen, die de wereld zullen beroeren, en stormen, aardbevingen en treffende ongelukken op zee en land zullen verschrikking en vrees onder het volk brengen; nieuwe ziekten zullen in stilte hun ijzingwekkenden weg banen onder de rangen der goddeloozen; de aarde, gedrenkt in geronnen bloed en ontheiligd door de vuilheid harer inwoners, zal beginnen om haar vruchten te onthouden in hun seizoenen; de baren der zee zullen zich verheffen boven hun oevers en alle dingen zullen in beroering verkeeren; en temidden van al de rampen zullen de leiders der natiën weggenomen worden en vrees zal de harten der menschen bevangen.

De Joden, nog steeds in ongeloof dat Jezus de Christus was, zullen zich scheiden van de Heidenen en vergaderen naar hun vaderland. Gebeurtenissen zullen zóó overheerscht worden door den God van Israël, dat zij het land weder zullen bezitten en den tempel bouwen in zijn vroegere plaats; zij zullen toenemen en zich vermenigvuldigen in getale en rijkdommen en de instellingen der wet van Mozes beoefenen, uitzien naar den Messias om over hen te regeeren als koning. De bankroete natiën, de weelde van de zonen van Juda benijdende, zullen een voorwendsel van oorlog op hen maken en het „heilige land” invallen om „een prooi en een roof te nemen”.

Wij kunnen de inwoners der aarde op den tijd, die onmiddellijk de komst van Christus zal voorafgaan onder drie algemeene verdeelingen beschouwen:

Ten eerste, de heiligen van God, op één plaats op het westelijk vasteland vergaderd, bedrijvig in het bereiden voor Zijn komst in hun midden als hun Verlosser, Die Zijn bloed stortte voor hun zaligheid, ditmaal komende om over hen te regeren en hen te beloonen voor hun arbeid in het oprichten van Zijn gouvernement;

Ten tweede, de Joden, verzameld in Jeruzalem en eveneens den Messias verwachtende, doch niet geloovende dat Jezus van Nazareth de Zoon van God was; in gevaar van verwoesting door hun Heidenen vijanden;

Ten derde, de verdorven naties en koninkrijken der menschen, die, het licht van het Evangelie verwerpend, onbereid voor des Heeren komst en nagenoeg rijp voor verwoesting zijn.

Onder de eerstgenoemde van deze drie klassen zal de Heer eerst Zijn verschijning maken en die verschijning zal onbekend zijn aan de rest van het menschdom. Hij zal tot den Tempel, voor Hem bereid, komen, en Zijn getrouw volk zal Zijn aangezicht aanschouwen, Zijn stem hooren en Zijn heerlijkheid aanschouwen. Van Zijn eigen lippen zullen zij verdere bevelen ontvangen voor de ontwikkeling en verheerlijking van Zion en voor de uitbreiding en vaste bestendigheid van Zijn koninkrijk.

Zijn volgende verschijning zal onder de noodlottige en bijna vergane zonen van Juda zijn. Op het keerpunt van hun noodlot, als de woeste troepen van verscheidene natiën de stad verwoesten en al de gruwelen van oorlog het volk van Jeruzalem overmannen, zal Hij Zijn voet op den Olijfberg zetten, die zal splijten en vaneen scheuren bij Zijn aanraking. Vergezeld van een hemelsch heir, zal Hij de samenspannende legers der Heidenen omverwerpen en vernietigen en zich vertoonen aan de aanbeddende Joden als de machtige Verlosser en Overwinnaar, zoo lang verwacht door hun geslacht; en terwijl liefde, dankbaarheid, eerbied en bewondering hun boezems zullen vervullen, zal de Verlosser hen de teekenen van Zijn kruisiging toonen en zichzelf ontsluiert als Jezus van Nazareth, Dien zij bespot en hun vaders gedood hadden. Dan zal ongeloof van hun zielen verdwijnen en de „blindheid ten deele, die Israëel geschied is”, verwijderd worden. „Een bron voor zonde en onreinheid zal geopend worden aan het huis van David en de inwoners van Jeruzalem”, en een natie zal tot God geboren worden in een dag. Zij zullen gedoopt worden voor de vergeving hunner zonden en de gave des Heiligen Geestes ontvangen, en het gouvernement van God, zooals opgericht in Zion, zal onder hen opgesteld worden, om nimmermeer terneder geworpen te worden.

De groote en kronende komst van den Heer zal op deze twee verschijningen volgen; doch wie kan het in de taal der stervelingen beschrijven? De tong des menschen stamelt en de pen valt uit

de hand van den schrijver, terwijl het verstand vervoerd wordt in beschouwing en overdenking van de verheven en verschrikkelijke majesteit van Zijn komst om wraak te nemen op de goddeloozen en te regeeren als Koning van de geheele aarde.

Hij komt! De aarde schudt en de hooge bergen beven; het machtig diep rolt zich terug naar het noorden als in angst en de gescheurde hemelen gloeien als gesmolten koper. Hij komt! De doode heiligen breken voort vanuit hun graven en „zij die leven en overbleven” worden „opgevangen” met hen om Hem te ontmoeten. De boozen haasten zich om zich te verbergen voor Zijn tegenwoordigheid en roepen tot de scheurende rotsen om hen te bedekken. Hij komt! Met al de heirscharen der rechtvaardigen verheerlijkt. De adem Zijner lippen slaat de goddeloozen dood. Zijn heerlijkheid is een verterend vuur. De hoogmoedigen en wederspannigen zijn als stoppelen; zij worden verbrand en „noch wortel, noch tak wordt hun gelaten.” Hij veegt de aarde „als met den bezem der verwoesting.” Hij doet de aarde overvloeien met den vurigen gloed van Zijn toorn en de vuilheid en gruwelen van de wereld worden verteerd. Satan en zijn donkere heirlegers worden genomen en gebonden — de prins van de macht der lucht heeft zijn heerschappij verloren, want Hij, Wiens recht het is om te regeeren, is gekomen en „de koninkrijken van deze wereld zijn de koninkrijken van onzen Heer en van Zijn Christus geworden.”

„Het volk der heiligen van den Allerhoogste” zal wonen op de aarde, welke hare sterkte voort zal brengen als in de dagen van haar jeugd; zij zullen steden bouwen en hoven planten; zij, die getrouw gebleven waren over weinige dingen zullen heerschers over vele dingen gemaakt worden; Eden zal bloeien en de vruchten en bloemen van Paradijs hun lieflijkheid ten toon spreiden als vroeger; Jezus zal regeeren heerlijk „op den berg Zions en in Jeruzalem en voor Zijn alouden”, en alle geschapene dingen zullen „den Heere prijzen.”

In antwoord op vragen, Hem gesteld door Zijn apostelen, sprak Jezus van zekere gebeurtenissen, welke opgevat konden worden als teekenen van Zijn komst. Deze dingen n e m e n n u p l a a t s; daarom leven wij in den dag van Zijn komst.

Het „Evangelie des Koninkrijks” op aarde hersteld door openbaring, wordt gepredikt als een speciale „getuige” van Zijn verschijning; Zijn volk verzamelt zich; reeds worden de fundamente van Zijn koninkrijk gelegd in de bergen; Zion wordt opgebouwd; een Tempel wordt gebouwd voor Zijn ontvangst; de geest van vergadering is broeiende onder de Joden en rijke en invloedrijke mannen onder hen stellen pogingen in het werk voor de herstelling van Jeruzalem; dorre gedeelten van het land beginnen te bloeien, en stroomen, voor langen tijd droog, beginnen weder te vloeien. De geest van tweestrijd vermeerderd in elke afdeeling der samenleving en de natiën gevoelen zich

gedwongen door een onzichtbare macht zich voor te bereiden op oorlog. Afschuwelijke uitvindingen worden voortdurend uitgedacht met het doel om de levens van menschen te verwoesten. Onbekwaamheid van wetgevers en heerschers wordt bespeurd tot een meest vernederenden graad. Wij hooren van aardbevingen, tornados, stormen en alle soorten van grijpende ongelukken; en ofschoon de aarde nog een overvloed van hare vruchten voortbrengt, hunkeren duizenden naar natuurlijke voeding. Misdaad neemt toe met vreeswekkende snelheid; de godsdienst van de groote massa's van het menschedom is niets anders dan een bespottling en nabootsing; de koorden, die de samenleving tezamen houden, knappen door en worden lossen en allen gevoelen dat „er iets op handen is”!

Deze zijn sommige der teekenen van Zijn komst. „Ziet de Bruidgom komt. Ga uit Hem tegemoet!” De „wijze maagden” ontwaken; hunne lampen zijn gevuld; zij wandelen niet in duisternis, doch, met „een licht voor hunne voeten en een lamp op hun pad”, haasten zij zich naar de aangewezen plaats; want het staat geschreven: „De Verlosser zal tot Zion komen”.

De tijd is dicht nabij. De gebeurtenissen, die wij beschouwd hebben, zullen elkander opvolgen in snelle successie. God zal Zijn werk kort maken in gerechtigheid. De dag en het uur zijn niet geopenbaard, doch „wanneer de Heere Zion opgebouwd heeft, dan zal Hij verschijnen in Zijn heerlijkheid”.

O, gij kinderen der menschen, doe van U uwe zonden — bekeert U van uwe boosheden. De geest des Heeren heeft gefluisterd in uwe harten, en gij hebt uwe gruwelen gevold, als gij slapeeloos waart alleen in de stilte des nachts. Sla geen acht op het gespot en gehoon van den booze en slechtdenkende, doch komt voort en wordt begraven met Christus in den doop; ontvang de rijke gave van den Geest van God, en help met de heiligen om het koninkrijk voor den Zoon des menschen te bereiden, opdat wanneer Hij zal komen gij moogt uitzien naar Zijn komst, en dat de „dag des Heeren” niet onverhoeds op U zal komen, „als een dief in den nacht.”

Uit *Liahona* van 10 Augustus 1926.

Ik bemin den man die kan glimlachen onder moeite, die kracht kan verzamelen in benauwdheid en dapper worden door overpeinzing. Het is het werk van kleine geesten om terug te deinzen, maar hij wiens hart vastberaden is, en wiens geweten zijn gedrag goedkeurt, zal zijn beginsel achtervolgen tot den dood.

THOMAS PAYNE.

HET WARE MORMONISME.

Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen.

Door FRANK I. KOOYMAN.

Geschreven voor „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, Redactie J. Eigenhuis, Den Haag, die het onderwerp inleidde met een artikel over het Boek van Mormon: „Het Jongste Heilige Boek”.

(Vervolg.)

„Voor tijd en eeuwigheid.”

„Nochtans is noch de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder den man in den Heere.” I Cor. II: 11. (Leidsche vertaling: „Evenwel, in de gemeenschap met den Heer is de vrouw niets zonder een man, een man niets zonder een vrouw.”)

„Deze tekst verliest veel van zijn beteekenis zoo hij beperkt wordt tot dit aardsche leven. Aangenomen de werkelijkheid van het individueele bestaan na den dood, èn als ontlichaamde geesten, èn later in de verrijzenis, moeten wij, om consequent te blijven, als feit aannemen de eeuwigheid van de seksen. De man zal man zijn en de vrouw vrouw in het hiernamaals evenals hier.

„Het huwelijk, zooals de Laterdaagsche heiligen het beschouwen, is een instelling Gods en bedoeld voor de eeuwigheid. De Kerk leert dat het niet slechts een tijdelijk en wettig contract is, van kracht tijdens het sterfelijk leven van de partijen, maar tevens een plechtig verbond, dat voortduren zal over het graf. In de complete huwelijksritus der Kerk worden de man en de vrouw door een verdrag van wederzijdsche trouw en vereeniging gebonden, niet totdat de dood hen scheidt, maar voor tijd en alle eeuwigheid.

„Een contract, dat zóó ver-reikend is, zich uitstrekkend niet slechts door heel het aardsche leven heen, maar ook over het graf, eischt een gezag, dat hooger is dan eenig gezag van menschelijken oorsprong. Zulk een gezag wordt gevonden in het Heilige Priesterschap, dat, van God gegeven, eeuwig is. Geen menschelijke wetgeving is bindend voor de eeuwigheid. Dit wordt duidelijk gemaakt in een openbaring aan de Kerk, gegeven in 1843, waarin het volgende voorkomt:

„Alle verbonden, beloften, verbintenissen, verplichtingen, eeden, verordeningen, vereenigingen of verwachtingen, die niet gemaakt, ingegaan en verzegeld zijn, zoowel voor den tijd als voor alle eeuwigheid, door den Heiligen Geest der belofte, en dat bovendien allerheiligst, door openbaring en gebod..... zijn van geen geldigheid, kracht of macht in en na de opstanding der dooden; want alle contracten, welke niet met dit doel gesloten zijn, hebben een einde wanneer de menschen dood zijn..... En alles wat in de wereld is, hetzij het verordineerd is door menschen, door troenen, heerschappijen of machten van welke benaming ook, dat niet

door Mij of Mijn woord daargesteld is, zegt de Heere, zal ternedergeworpen worden en zal niet verblijven nadat de menschen dood zijn, noch in, noch na de opstanding, zegt de Heere, uw God." (Leer en Verb. 132:7, 13.)

Met toepassing van deze wet op de verbonden des huwelijks gaat de openbaring voort:

„Daarom, indien een man eene vrouw huwt in de wereld en hij huwt haar niet door Mij, noch door Mijn woord en hij maakt een verbond met haar zoolang als hij in de wereld is, en zij met hem, dan is hun verbond en huwelijk van geen kracht wanneer zij dood en uit de wereld zijn; daarom zijn zij niet door eenige wet verbonden wanneer zij uit de wereld zijn.”

Deze heilige huwelijksorde is in de Kerk bekend als de Celestiale Echt en wordt alleen voltrokken tusschen personen, die geacht worden waardiglijk te leven, die toegang kunnen krijgen tot het Huis des Heeren. Want deze heilige verordening kan, evenals andere verordeningen van eeuwige kracht, slechts voltrokken worden in de Tempels, die voor zulk een verheven bediening gebouwd en toegewijd zijn." (The Vitality of Mormonism", p. 231 en 232.)

(Wordt vervolgd).

VOOR 'T JONGE VOLKJE.

Een Evangelisch A. B. C.

N is Nauvoo, de Tempelstad, ook genaamd „de Schoone”, Alwaar de heil'gen een'gen tijd in vrede mochten wonen. 't Werk van Elia kwam aldaar met goeden aanvang voort. De toevergadering begon uit ieder land en oord. Toen werden uit hun mooie stad de heiligen verdreven; God zal 't vergelden: in Zijn Boek is alles opgeschreven. En 't volk dat die vervolging zoo kloekmoedig heeft doorstaan, Oogst daarvan vruchten, wonderschoon, die nimmermeer vergaan.

O is Openbaring: Godd'lijke mededeeling Tot groep of enkeling. Wat wonderzoete streeling Voor 't menschelijk gemoed is 't denkbeeld dat zich God Zoo Vaderlijk-intiem bemoeit met 's menschen lot! God spreekt tot al het volk door Zieners en Profeten, En de echtheid van dat woord kan men door inspraak weten. Godsspraak tot kerk of groep komt door de priesterschap, Inspraak tot iedereen die gaat van trap tot trap.

(Wordt vervolgd.)

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: G. DOEZIE

VREUGDE.

De vele uitingen van de zendingen onzer zending over de heerlijke vreugde en tevredenheid, door hen ondervonden in den dienst van den Meester, heeft een diepen indruk op mij gemaakt en mij doen denken aan deze woorden: „Adam viel, opdat de menschen mochten zijn; en de menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben.”

Er ligt stof tot denken opgesloten in dit bijzondere gezegde van den profeet en ik verwonder mij hoevelen onzer het visioen hebben gezien en getracht te verstaan, zooals hij het zag en verstond. Voorzeker is het geen toeval, waardoor wij hier op aarde zijn; het leven is tē schoon om zulk een gedachte een plaats te gunnen. Neen, God zond ons hier voor een wijs en heerlijk oogmerk en plaatste binnen ons bereik den sleutel van het groote schathuis des levens, opdat wij binnen mogen treden en onszelven een volheid van zijn zoetste vreugde verschaffen.

Het leven is echt en ernstig, en het is ons goddelijk recht en voorrecht om erin deel te nemen en een volheid deszelven te verkrijgen. Doen wij zulks? Hebben wij zijn kluisen van zuiver goud ontdekt en onze zielen bekleed met zijn schoonheid en pracht? Zoo niet, dan beseffen wij des levens doel niet. Zoo „vreugde” dan ons doel is — het doel des levens — dan is zekerlijk datgene wat „vreugde” brengt, den sleutel van dat schathuis des levens.

Mijn geloof is, dat ons geluk en de daaruit voortvloeiende vreugde niet afhankelijk is van wat wij hebben, maar van wat wij zijn en wat wij doen. Niets uitwendigs kan iemand inderdaad gelukkig maken. Men mag de weelde der wereld verzamelen, zich verheffen tot vermaardheid, macht en wereldsche roem en zich vergenoegen met des menschen lof. Doch al dezen zullen iemand geen vreugde brengen. Neen, het pad naar vrede en volkomen vreugde ligt niet langs deze bereikingen. Deze zijn niet de sleutels van het ware oogmerk des levens.

Voor mij zijn aangeboren goedheid en onschuld, geloof, kennis, licht, waarheid, barmhartigheid, gerechtigheid, liefde, wijsheid, tehuis, vrouw en kinderen de gouden sleutels, die de deur van het huis van vreugd en eeuwig geluk kunnen ontsluiten. Deze deugden en eigenschappen zijn de wondersleutels — de draden van schitterend goud, die zich door het leven winden en, wanneer zuiver ontwikkeld door hoop, liefde, gehoorzaamheid, volharding en

voortdurend streven en opofferen, heerlijk, schoon en nuttig zullen worden. Deze zullen de gouden roede vormen, die den weg aanwijst, leidende tot den boom des levens — naar de bron van levend water — naar de fontein van Gods liefde.

Wij trekken allen voort langs den levensweg, zoekende naar zijn goud en genot. Sommigen zijn oprecht en gewillig den prijs te betalen in moeite, geduld en opoffering, om hen tot de verwezenlijking hunner droomen te brengen. Anderen zijn minder ernstig, minder ijverig, minder geduldig. Ook zij wenschen de volheid van het leven te bezitten, doch trachten het op een andere wijze te verkrijgen. Veelal zoeken zij deze langs verboden wegen; het pad der zonde — een onrechtvaardig grabbelen naar macht en weelde — in de bevrediging van zondige wellusten — in plaatsen waar God gelasterd wordt — waar liefde ontheiligd en deugd gehoord wordt — waar des levens bronnen bedorven en zijn deugden vernietigd en aan den duivel verkwanseld worden. Deze zijn de paden, die door de vallei van teleurstelling, berouw en dood leiden en zij, die ze bewandelen, zullen ten laatste verwoest worden, schipbreuk lijden, overgelaten om geblaakt te worden op de zanden van ellende en gewetenswroeging, of te smoren in de hitte van de eeuwige brandingen van de hel, want „de bezoldiging der zonde is de dood” — de belooning van een verwoest leven. „In des duivels kraam wordt alles verkocht, één ons goud voor elk ons bocht”. Elke zondige handeling kost haar maat in vrede.

„De menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben”, vreugde in de dingen van God; vreugde in dienst; vreugde in de schoone dingen en daden, die leiden zullen tot overvloediger leven, zelfs een volheid van leven.

God zond Zijn Zoon als „de weg, de waarheid en het leven.” Hij bepaalde het pad, dat leiden zou tot het einddoel van eeuwig geluk; naar de fontein van God's groote liefde.

Het zuiverste goud van het leven, noch de volste vreugde, zal nimmer — kan nimmer — gevonden worden onder de kruin van een berg, noch in de verzameling van weelde of wereldsche machten, noch in de paden van zonde. Doch het moet gevonden worden in het leven zelve, in de gedachten die wij koesteren, in de woorden die wij uiten, in liefde, in muziek en in de liefdediensten aan God en medemensch; in zedelijke reinheid, in de oprechte wensch van de ziel om recht te handhaven; in de vreugde van goede bereikingen; in de vreugde van „zelf-overwinning”, „zelf-overeenstemming” en „zelf-beheersching”.

„Vreugde is de gouden gloed van de zachte ziel”. De rijpe vrucht van een welbested leven. Het is de naam van het einddoel, waarnaar wij zouden streven met al onze krachten, verstand en sterkte. Doch er is slechts één weg naar dat doel en die weg is „eng en nauw”, zoo sprak Hij, Die hem bewandelde. „Want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en wei-

nigen zijn er, die denzelven vinden." Weest gij één van die weinigen, broeders en zusters, om daarbinnen te treden en laat ons ons leven een vreugde voor onszelven maken en een burcht van sterkte voor anderen. Dan zullen wij dit leven tot een succes maken.

J. P. LILLYWHITE.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voor Voor- en Naspel zie „De Ster” van 15 Augustus.

AVONDMAALVERS VOOR OCTOBER 1926.

Vernieuwen wij in dezen stond,
 't Verbond met onzen Heer,
 Opdat wij beter dan voorheen
 Hier leven Hem ter eer.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR OCTOBER 1926.

(Markus 10de hoofdstuk, verzen 14 en 15.)

„.....Jezus..... zeide tot hen: Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert ze niet; want derzulken is het koninkrijk Gods. Voorwaar zeg Ik u: Zoo wie het koninkrijk Gods niet ontvangt gelijk een kindeken, die zal in hetzelfde geenszins ingaan.”

DE AMSTERDAMSCHE CONFERENTIE.

Eén der best geslaagde conferenties gehouden in Nederland, mogen wij u melden. Van begin tot eind werd deze conferentie gekenmerkt door een geest van getuigenis van de Goddelijkheid van dit werk, waardoor ons aller zielen verkwikt en versterkt werden.

Een zendelingen-vergadering, gehouden Zaterdag 28 Augustus om 2 uur nam., vervulde alle zendelingen met blijdschap en vreugde, want goed waren de berichten door hen uitgebracht aangaande hun werk en ondervindingen. Ongeveer 35 zendelingen verheugden zich in de tegenwoordigheid van onzen zendings-president John P. Lillywhite en zijn gade, die woorden van wijzen raad en aanmoediging uitten. Het succes der conferentie scheen alreeds verzekerd; al de ouderlingen verkeerden onder den indruk van deze gezegende vergadering.

Die vreugde werd nog verhoogd dien dag, daar velen getuige waren van een indrukwekkende doopplechtigheid, gehouden „over het IJ” te Amsterdam. Ter gelegenheid was toegang tot een badplaats verkregen, alwaar vele belangstellenden, leden, zoowel

als vreemdelingen, tezamen waren gekomen, ten getale van 151. De zon ging zich juist verbergen achter den Westelijken horizont; eenige zangen weerklonken over het water en na gebed werden 11 zielen door den doop in de Kerk van Christus ingelijfd. Ouderlingen P. Noorda en Wm. F. Ashton voltrokken de bediening en het vermeerderde het geluk in de harten van ons, te weten dat sommigen gevonden waren en getrokken, door de ijverige prediking van het Woord en den Geest des Heeren, bewogen tot gehoorzaamheid aan de eenvoudige beginselen van het ons zoo dierbaar Evangelie van Christus. De plichtigheid werd besloten met zang en dankzegging.

Zondagmorgen 10 uur vond ongeveer 350 personen tezamen gekomen in de zaal aan de Weteringschans, de komst van allen voorspoedigd door het heerlijk zomerweer; de rustige vrede van den Sabbatmorgen, zoo dikwijls aangetroffen in Nederland, voegde toe aan deze samenkomst. Eerst werd „O, volheid van zegen” gezongen door de vergadering; daarna gebeden door ouderling L. D. Olpin van Sneek en vervolgens zong het zangkoor „Praise ye the Father”, onder leiding van ouderling W. F. Ashton.

Na eenige woorden ter welkom stelde ouderling M. Vuyk, conferentie-president van Amsterdam, ouderling J. Zilverschoon, conferentie-Pres. van Groningen voor als tweeden spreker. Spreker getuigde volgens de H. Schrift, dat dit werk van God was en geenszins te niet gedaan kon worden door den mensch. Hoewel onze prediking verhinderd mocht worden door gouvernementen, zooals onlangs te Noorwegen, zal het blijven voortrollen tot een getuigenis van allen. De conferentie-president van Utrecht, ouderling W. G. Rose, ging voort en bewees volgens den Bijbel waarom wij gelooven in hedendaagsche openbaring en stelde de waarachtigheid der zending van Joseph Smith vast uit de Schrift en besloot zijn rede met een sterke getuigenis van dit werk. Daarna sprak ouderling G. Doezie, ass.-redacteur van „De Ster”, zijn dankbaarheid uitdrukkende voor het licht van dit evangelie, den nadruk leggende op gehoorzaamheid, die door ons allen betoond moet worden aan hetzelfde.

Het zangkoor zong lied 181 uit het gezangboek, waarna de overgebleven tijd benut werd door ouderlingen J. A. Ruitenbeek, J. Sipkema en H. Poelman. Eerstgenoemde bracht de waarheid van het evangelie duidelijk naar voren door het te vergelijken — in verhouding tot andere stelsels — met zonlicht en kunstlicht; de volgende spreker uitweidende over de leerstelling van ons voorbestaan, eveneens zijn dankbaarheid betuigende voor deze kennis. Laatstgenoemde verklaarde de groote waarde van het bezit van een persoonlijk getuigenis van God, benevens de vergaderden in gedachte terugnemende tot de getuigenis van Paulus tegenover koning Agrippa. Ouderling R. D. Snow van Arnhem, eindigde met dankzegging, nadat het zangkoor lied 114 gezongen had.

2 Uur 's middags werd de conferentie voortgezet door het zingen van lied 48, gebed door ouderling R. Ravston van Haarlem en daarna wederom het lied: „Weet dat elke ziel is vrij”. Vóór de bediening van het H. Avondmaal werd eerst overgegaan tot bevestiging der doopelingen tot leden der Kerk; vervolgens werden de algemeene autoriteiten der Kerk op heden wederom voorgelezen ter ondersteuning. Ouderling A. de Bruin, gemeente-president van Den Haag, sprak over het derde artikel des geloofs, aantoonende door voorbeelden hoe het is dat wij gehoorzaamheid behooren te betoonen aan de eenvoudige beginselen en verordeningen. Ouderling J. van der Werff, conf.-pres. van Rotterdam, uitte zijn vreugde en dankbaarheid over de vruchten van de prediking, zoo pas ondervonden en maande ons aan voort te gaan in gehoorzaamheid en gebed, alle zonden en onrechtvaardigheid afleggende tot verlichting van deze donkere wereld.

Het zangkoor zong lied 171 en ouderling T. B. Harmsen besloot met dankzegging.

De laatste vergadering nam een aanvang om 7 uur in dezelfde zaal, geheel gevuld met leden en belangstellenden. Ouderling R. B. Taft, van Amersfoort, offerde een gebed, nadat de vergadering lied 67 gezongen had. Het zangkoor zong op verdienstelijke wijze: „Hoort, hoort mijn ziel” (naar het Engelsch), waarna de gemeente-president van Amsterdam, P. Noorda, de aanwezigen verzekerde van zijn oprechte getuigenis van het werk; hij vergeleek onze huidige dagen met de dagen van Noach en noodigde allen uit tot een onderzoek van het evangelie.

Ouderling M. Vuyk sprak over de herstelling van het Priesterschap, als voorbereiding voor de tweede komst van Christus en verduidelijkte zijn woorden uit de Schriften.

Ouderlingen H. Poelman en Wm. F. Ashton verschaften de vergaderden een schoon duet, getiteld: „Come unto Me and rest”.

Zuster L. D. Lillywhite legde uit, hoe het „Mormonisme” gezonden is om den weg te bereiden voor de komst van Christus en gaf een treffende getuigenis van Christus als besluit.

De laatste spreker in deze heerlijke conferentie was onze zending-president J. P. Lillywhite en bracht al het gesprokene dien dag als het ware tot een groote slotsom. Spreker las de getuigenis van Joseph Smith aangaande Christus voor en verkondigde dat om zulk een getuigenis te bezitten, inderdaad de grootste rijkdom is. Nu ging spreker voort en zette zeer klaar uiteen, hoe de vervulling van de profetie van Christus, betreffende Jeruzalem, onomstootelijk plaats gevonden heeft. Zoo zeker als Zijn profetie aangaande de verwoesting van Jeruzalem, is eveneens de profetie omtrent deze dagen en nadat hij elk punt zijner prediking bewezen had, zoodat er geen twijfel meer kon bestaan omtrent deze zaak, liet spreker een vurige getuigenis hooren, die in de harten van alle aanwezigen weerklonk.

Het zangkoor uitte de gevoelens van allen gedurende deze welgeslaagde conferentie door met veel gevoel te zingen: „Ik weet dat mijn Verlosser leeft” (naar het Engelsch), waarna ouderling A. Venema van Den Helder, deze conferentie sloot met dankgebed.

Wel mogen wij zeggen, dat deze conferentie een schitterend succes was door den liefelijken, vredigen en versterkenden invloed, welken wij allen gevoelden. Het zangkoor volbracht zijn zending op eervolle wijze dien dag en vulde aan in die gevoelens, die schoone muziek altijd veredelen en wij wenschen het succes toe in zijn verdere onderneming.

DE VOORTDUUR DER AMERIKAANSCHER NATIE. *)

Verzekerd door Profetie.

Tot nog zelfs enkele maanden vóór den onheilspellenden dag van 1 Augustus 1914 — toen de oorlogsstorm losbrak in Europa — verkondigden sommigen der groote mannen, uitnemend in geleerdheid en leiders in de gedachtenwereld, met stoutmoedigheid hun geloof, dat een groote oorlog onmogelijk was. Zij beweerden dat de zaken der naties zóó intiem verwant waren, de algemeene belangen der menschheid zóó nauw samengeweven, dat de wereld gevrijwaard was tegen eenige verwoestende botsing, zooals het gevolg zou zijn door het uitbreken van oorlog onder groote natiën met de ontzaglijk doeltreffende machinerie van verwoesting, ontworpen door hedendaagsche wetenschap. Er was noch dubbelzinnigheid, noch enig voorbehoud in de theoretische uitspraak, dat het menschelijk ras, in zijn loop van verbeterden vooruitgang, gelukkig gerezen was boven de barbaarsche prikkeling voor moord op groote schaal en meedoogenlooze verwoesting, die de minder beschaafde tijdperken der geschiedenis kenmerkte.

Zekere optimistische hoofdpersonen getuigden, dat indien, in tegenstrijd met hun aangetoonde feiten en berekeningen, groote natiën zich roekeloos in den oorlog zouden storten, de worsteling noodzakelijkerwijze kort zou zijn, daar de totale rijkdom der wereld onvoldoende was om voor meer dan ten hoogste eenige weken het oorlogvoeren met moderne middelen in stand te houden.

Toch, in weerwil van alle voorspellingen als om spottenderwijze de wijsheid der wijzen te beschimpen, werd 1 Augustus 1914 zóó diep-karmozijn-rood gekleurd, dat het verwerpen van komende eeuwen de beoedeling niet zal doen uitslijten. Die dag en alle dagen sindsdien hebben getuigd van de vervulling van de voorspelling betreffende de laatste bedeeling, den tijd, waarin wij leven, zooals geuit door Jesaja:

---

*) Zondagsschoolles voor Ouders en Theologie-klas.

„Daarom ziet, Ik zal voorts wonderlijk handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaarlijk; want de wijsheid zijner wijzen zal vergaan, en het verstand zijner verstandigen zal zich verbergen.” (Jes. 29: 14.)

Waarlijk heeft de verzamelde wijsheid der menschen ons verzaakt in den tijd van nood; heeft gefaald om te voorspellen en faalt om uit te leggen de schrikwekkende gebeurtenissen van deze veelbewogen tijden. Waar is het meesterhoofd, dat de vraagstukken van zijn tijd kan oplossen met ontelbare factoren, met verhoudingen zóó verward en verschillen zóó uiteenlopend, dat de rekenmethode der tijden niet bekwaam is om ze te ontcijferen?

Menschelijk redeneeren, onbelicht door Goddelijke openbaringen, biedt slechts donkere en onzekere toevlucht aan voor het tumult van gangbare gebeurtenissen. Waarheen dan zullen wij zien voor leiding? Of moeten wij onszelven verlaten op het wanhopig besluit, dat aan den stormgezweepten oceaan van het onheilspellend heden geen haven der hoop ligt en aan ons voortgejaagd vaartuig geen anker van troostende verzekering is?

Voor hem, die luistert in geloof, rijst zelfs boven het gedruisch van den strijd de stem van profetie, aanhalende vroegere voorspellingen van gebeurtenissen, die zich nu in vlugge volgorde in werkelijkheid omzetten; een eindelijke overwinning van rechtvaardigheid verkondigende en een rechtvaardiging van 's menschen recht op geluk en vrijheid.

De groote wereldstrijd was voorspeld door oude, zoowel als moderne profeten. Joseph Smith, het woord van God sprekende, vertelde van de genakende uitstortingen van oorlog op alle natiën, niettegenstaande de wijsheid der wereldwijzen in tegenstelling daarvan. En in deze uitingen sprak de moderne profeet in overeenkomst met de voorspellingen van vroegere zieners, zooals hij eveneens deed met de beloften, gemaakt betreffende Amerika, hetwelk beschreven wordt als een land, uitverkoren boven alle andere landen. Leest deze woorden vol verzekering, gegeven door een ouden Jarediet: „Ziet, dit is een uitverkoren land, en welke natie het ook zal bezitten, zal vrij zijn van slavernij en gevangenschap en alle andere natiën onder den hemel, zoo zij maar den God van het land willen dienen, die Jezus Christus is, Die geopenbaard is door dingen, die wij geschreven hebben.” (Ether 2: 12.)

Verder, luistert naar het volgende, in verband met ditzelfde uitverkoren land, gesproken tot de oude inwoners van dit vasteland door Jakob, den Nephiet: „Maar ziet, dit land zegt God, zal een land uwer inwoning zijn en de heidenen zullen op dit land gezegend worden. En dit land zal een land van vrijheid zijn voor de heidenen, en er zullen geen koningen op het land zijn, die uit de heidenen zullen opstaan. En ik wil dit land versterken tegen alle andere natiën.” (II Nephi 10: 10-12.)

Wij beweren dat de „Onafhankelijkheidsverklaring” en de Grond-

wet der Vereenigde Staten geïnspireerde documenten zijn, ware Schriften van de natie, opgesteld door mannen onder Goddelijke leiding; mannen, speciaal bekrachtigd en grootgebracht voor deze hooge zending; en dat deze oorkonden van vrijheid een model uitmaken, waarnaar de gouvernemen ten der natiën gevormd zullen worden. Aldus zal vervuld worden, tenminste ten deele, de profetie des ouden openbaarders, dat vanuit dit land, hetwelk in plechtige waarheid het land van Zion is, de wet des Heeren voort zal gaan tot het grootste deel der wereld. In de majesteit van haar verheven bestemming heeft onze natie (vertaald uit het Engelsch, duidende op de Vereenigde Staten), een standplaats ingenomen als overwinnaar van vrijheid en de rechten van het menschdom. Haar durende grootheid is onderhevig slechts aan de rechtvaardigheid van haar volk dat — zoo het slechts den God van het land, den God van hemel en aarde, dienen wil — nimmer onderworpen zal zijn aan vreemde overheersching.

Het staat niet opgeteekend in het boek der bestemming, dat Amerika de knie zal buigen voor alleenheerschappij; doch, in heerlijke tegenstelling, is het gegrift op de rol der Goddelijke doeleinden, dat dit, het land van Zion, een haven van toevlucht voor de verdrukten zal zijn: „En het zal onder de goddeloozen gezegd worden: Laat ons niet opgaan ten strijde tegen Zion, want de inwoners van Zion zijn vreeselijk; daarom kunnen wij niet bestaan. En het zal geschieden dat de rechtvaardigen uit alle natiën zullen vergaderd worden, en zullen tot Zion komen, zingende zangen van eeuwige vreugde.” (L. & V. 45:70-71.)

Overgenomen uit „*Vitality of Mormonism*”, door J. E. Talmage.

IN ONZE ZENDING.

Buiten de elf zielen, die te Amsterdam tijdens de conferentie gedoopt werden, zijn sinds onze vorige uitgave wederom acht zielen toegevoegd tot de Kerk in de vertakking te Rotterdam.

INHOUD.

De tweede komst . . . . blz. 273 Het ware Mormonisme . . . „ 279 Voor 't jonge volkje . . . „ 280 Vreugde . . . . „ 281 Zondagsschoolwerk . . . „ 283		De Amsterdamsche Conferentie . . . . . blz. 283 De voortduur der Amerikaanse natie . . . . „ 286 In onze Zending . . . . „ 288
---	--	--

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.